

blot havde erindret, at da Professor Olrik traadte til, gennemførte han en mægtig Udvidelse af Statens Lærerhøjskoles Virksomhed. Hvorfor i al Verden kan det være prisværdigt, at Professor Olrik udvidede den Virksomhed, der fandtes forud for hans Tiltræden, medens den højtærede Minister omvendt argumenterer imod mine Bestræbelser for at komme den danske Folkeskole til Gavn, medens Professor Ollriks Arbejde, hvad alle erkender, var fortjenstfuldt? Den Betragtningmaade forstaar jeg ikke. Den mangler fuldstændig Logik.

Dernæst siger den højtærede Minister med Hensyn til et enkelt af Ændringsforslagene, Forslaget om at indføre en fortsættende Undervisning i Engelsk, Tysk og Fransk, at det bl. a. maa fraraades af den Grund, at der heller ikke paa Finanslovsforslaget er opført nogen Bevilling dertil. Men det er jo ikke i Realiteten rigtigt. Det er formelt rigtigt, fordi der ikke med Ord er nævnt en saadan Virksomhed, men hvis den højtærede Minister ser efter, hvad der oprindeligt er foreslaaet, vil den højtærede Minister finde, at der er foreslaaet af den tidligere Undervisningsminister en tilstrækkelig stor Sum til, at der vil kunne oprettes fortsættende Aarskursus, og dernæst, at Ministeren har gjort en almindelig Bemærkning om, at hvad der spares paa een Konto, maa kunne bruges paa en anden Konto til et andet Formaals Fremme. Deraf fremgaar jo indirekte, at hvis man i Ministeriet har fundet, at en Virksomhed af denne Art er heldig, er der ikke noget i Vejen for i Hensyn til det oprindelige Forslag at komme ind paa en saadan Virksomhed. Derfor foreslog jeg ogsaa den tidligere Undervisningsminister at oprette et saadant Kursus og fik Ministerens Tilslutning, hvilket fremgaar af, at der i December Maaned blev udstedt en ministeriel Bekendtgørelse om, at et saadan Kursus vilde blive oprettet, saafremt de fornødne Midler blev bevilget. Altsaa er der heller ikke Holdbarhed i den højtærede Ministers Argumentation her.

Derimod kan — det maa jeg indrømme — den højtærede Minister være af den Mening, at der ikke foreligger saglige Grunde for at give Lærerne i danske Realskoler en fyldigere Uddannelse. Det vil jeg dog imidlertid høre af Ministerens Mund, før jeg tror det, thi der foreligger jo fra særdeles sagkyndig Side Udtalelser om, at der trænges til en saadan Udvidelse, og det er fra en Sagkundskab, som jeg ved den højtærede Minister sætter særdeles højt. Jeg tænker her paa den Beretning, Professor Rønning har skrevet om Realskolen i Danmark. Der

siger han enkelte Steder interessante Ting vedrørende Lærerne i Realskolerne, som jeg beder den højtærede Formand tillade mig at læse op. Det er ganske kort. pag. 19 siger han: „For at blive ansat som Lærer ved en Realskole kræves ingen pædagogisk Uddannelse. Adskillige af dens Lærere har da heller ikke en saadan, og selv den, som den unge Seminarist frisk fra Seminariet møder med, kan være ret mangelfuld. Dette er en væsentlig Mangel, som det ikke har været let at bøde paa. Den unge Lærer, der mangler de fornødne faglige Kundskaber, kan faa, hvad han mangler, paa Statens Lærerhøjskole; men Forholdene har ikke hidtil tilladt, at denne Anstalt gennem en Øvelsesskole ogsaa kunde vejlede i praktisk Undervisningsfærdighed.“ Dernæst siger samme sagkyndige pag. 44 om Sprog: „Læreren bør have en passende Talefærdighed i fremmede Sprog, hvad enten han benytter den ene eller den anden Metode, men det skorter endnu en Del med Færdigheden, og det er jo en given Ting, at det er netop det, Lærerne vanskeligst erhverver sig ved kun et Aars Undervisning i de fremmede Sprog.“ Endelig udtaler Professor Rønning pag. 113 som en Slags Afslutning paa sine Betragtninger følgende: „Det er sandt, at Lærerkrafterne ved adskillige Skoler, særlig ved mindre private, har Mangler, baade hvad Kundskaber og Undervisningsfærdighed angaar. Det er sandt, at der jævnlig skiftes Lærere for tidt.“ Derfor var min Forgænger, Professor Olrik, ganske i Overensstemmelse med Professor Rønning, naar han to Gange sammen med Professor N. A. Larsen stillede Forslag om en fortsættende Undervisning, bl. a. i de fremmede Sprog. Men man fandt ikke en praktisk Form. Da jeg saa traadte til, fandt jeg den Form, der nu her er bragt i Forslag, forhandlede med Den danske Realskoles Bestyrelse og fik Tilslutning fra Den danske Realskoles Bestyrelse. Derfor forekommer det mig i allerhøjeste Grad mærkværdigt, at den højtærede Minister ikke vil kunne gaa med til at bevilge det meget beskedne Beløb, der skal til for saaledes at give Lærerne en fyldestgørende Uddannelse, saa de kan overtage Undervisningen i fremmede Sprog i Realskolerne paa en virkelig fyldestgørende Maade.

Paa samme Maade forekommer det mig, at den højtærede Ministers Argumentation med Hensyn til Forskolelærerinderne er meget svag. Den højtærede Minister siger i sine Bemærkninger til Finansudvalget, at disse Damer jo kan gaa ind paa de sædvanlige Kursus. Ministeren glemmer her